

وتەى نۆھەم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(فَسَبِّحْهُ اللَّهَ حِينَ تُمَسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ * وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهَرُونَ) (الروم: ١٧=١٨).

تھی برای به ریزم!

پرسیووت که: "حیکمت" له ده ست نیشان کردنی ئه و پینج کاته دیاری کړ او انه ی نوږډا چی په؟

ئىمەش ئاماژە بۇ تەنھا چىكمە تىك دە كەين لە نيوان ئەو چىكمە تە زۆر انەى كە
لە ديارى كردنى ئەو پىنج كاتانە دا هەن:

به لّی، ههروهك كاتى هه موو نووژئىك سه ره تاي ئال و گووړپكى كه وړه و گرنگه له "زه مان" دا، له هه مان كاتيش دا ئاوينهيه كه نيعمه ته هه مه كى يه خوايى يه كاني تيدا دد ره و شينه وه.

له بهر ئه وه، خوای گه وره فه رمانی به نوێژ کردن داوه له و کاتانه دا. واته
فه رمانی به به نده کانی داوه که ته سبیحات و ریزلیگرتنی خوای گه وره ی
بالاده ست زیاتر بکه ن. هه روه ها شو کر و ستایشی نیعمه ته زۆره له ژماره
نه هاتووه کانی = که له نیوان ئه و دوو کاته دا به خشیونی = زیاتر ده ربهرن. جا بۆ
پروون کردنه وه ی ئه م و اتا و ناوه رۆ که قوول و ورده، پیم باشه که هاوده م له گه ل
نه فسی من دا گوێ بۆ پینج سه رنج را بگریته:

سہ رنجی یہ کہم:

نوٲٲر = له ناوهر وؤكى دا = برىٲى ىه له ته سبىحات و به گه و ره را گرتن و ستايش نو اندن به رامبه ر به خواى گه و ره. واته:

پروژراگرتنی خوی گه وره، به کردار و گوشتار، به رامبر گه ورهیی و شکو مه ندی (جلال) ی ئه و، به وتنی: "سبحان الله".

ههروهه پڙ لى گرتنى، به رهفتار و كردار، بهرامبهه كه مال (كمال) ى ئه،
به وتنى: "الله اكبر".

ههروهه ستايش كردنى به كردهوه و دل و زمان و لهش بهرامبهه
جوانى (جمال) ى ئه، به وتنى: "الحمد لله".

واته ئهه سيانه: "سبحان الله، الله اكبر، الحمد لله" برتين له بنج و بناوان و
توى نوڙ، بويه له ههموو ذيكرو ههلس و كهوتيكى نوڙدا هه. هه ره له بهه
هه مان هويه و بۆ چه سپاندنى ناوهروكى نوڙ و بۆ مه بهستى جيگر بوونيه تى له
دل دا كه له دواى نوڙه كان ههريه كى سى و سى جار دوو پات ده بههوه. چونكه
بهه وشه كورت و پر و اتايانه و اتا و كاكل و ناوهروكى نوڙ ده چه سپيت و له
دل دا جيگر ده بيت.

سه رنجى دوو ههه:

په رستش = له ناوهروك دا = برتني به له وهى كه بهنده (عبد) به خوشه ويستى به كى
پاكى بى گهر د و بهوپهري پڙ و سهه سوورمانهوه سوژده بهرته بهه دهه رگانهى
خوايه تى خوا و، سهه بخاته سهه زهوى له بهردهم كه مالى پهروهه ر دگاريتى و
دهسته لاتى نه براوه و ميهه بهانى خوايه تى ئه و دا و، له هه مان كات دا
"بى دهسته لاتى" و "هه ژارى" و "لاوازي" ى خوښى بينيت.

واته ههروهه كه پهروهه ر دگاريتى خواى گهوره خوازيارى بهنده تى و
گوږ پايه لى به، پيروزي و بى نيازي ئه وه پهروهه ر دگاريتى بهش داخوازي ئه وهن كه
"بهنده" = له گهل داوا كردنى ليږدن و بينينى كه مو كوورپى به كاني = دهه رى بهرپيت
كه: خواوهههه پاك و بى نيازه له ههموو كه مو كوورپى بهه و، راي بگهيه نيت كه
ئهستوى سهه رجه مى بهرورا پوو چه له كاني گومر ايان ناتوانيت بگاته گهوهه بهى ئه و
خوايه و، خواوهههه بهه رز و بلنده به سهه هه موويان دا. ههروهه دهه رى بهرپيت كه
خواى گهوره هينده خاوين و بلنده كه دهستى هيچ كه مو كوورپى و
ناته واوى به كى بوونه وهه ران ناگاته داوينى بهه رز و بلندي بهه كى.. به لى، هه موو
ئه مانه به وتنى: "سبحان الله" دهه بهرپيت..

ههروه‌ها که مائی توانستی په‌روه‌رد گاریتی داوا له "به‌نده" ده‌کات که په‌نا
 بیاته به‌ری و پشتی پی به‌ستی. چونکه به‌نده "لاوازی" ی خوی و
 "بی‌ده‌سته‌لاتی" ی بوونه‌وه‌ران ده‌بینی. ئیتر له به‌رامبه‌ر مه‌زینی ئاسه‌واره‌کانی
 توانستی صه‌مه‌دانی‌یه‌وه و به‌ده‌رپینی ئه‌وپه‌ری ریز و سه‌رسوورمانه‌وه: "الله
 اکبر" ده‌کات و به‌که‌مائی خشووع و ئه‌ده‌ب و ملکه‌چی‌یه‌وه ده‌رواته ناو
 "رکوع" هه‌وه..

هه‌روه‌ها میه‌ره‌بانی فراوان و نه‌براه‌ی په‌روه‌رد گاریتی خوی گه‌وره‌داوا له
 "به‌نده" ده‌کات که به‌زمانی نزا و پارانه‌وه، پیداوستی‌یه‌کانی خوی و گشت
 بوونه‌وه‌ران و، "هه‌زاری" و "بی‌ده‌سه‌لاتی" ی هه‌موویان، له‌ده‌رگای ئه‌و گه‌نجینه
 نه‌براه‌ی میه‌ره‌بانی په‌روه‌رد گاردا بخاته‌روو. هه‌روه‌ها به‌وتنی: "الحمد لله"
 شوکرانه و سوپاسگوزاری ئه‌و نیعمه‌ته‌زوور و فەزل و میه‌ره‌بانی‌یه‌زه‌به‌نده‌یه‌ش
 ده‌ربری‌ت که ئه‌و په‌روه‌رد گاره‌می‌ه‌ره‌بانه‌رشتوونی به‌سه‌ریان‌دا..
 واته‌کردار و گوفتاره‌کانی نوێژ، ئه‌م واتایانه‌یان تیدایه‌و، هه‌ر له‌به‌ر ده‌رخستنی
 ئه‌م ناوه‌روکانه‌یه‌که خوی گه‌وره‌نوێژی له‌سه‌رمان فه‌رز کردووه.

سه‌رنجی سی‌هه‌م:

هه‌روه‌ك مرؤف نموونه‌یه‌کی پوخت و بچوو کی ئه‌م بوونه‌وه‌رانه‌یه‌و،
 سوره‌تی "فاتحه" ش نموونه‌یه‌کی نوورانی قورئانی پیرۆزه، به‌هه‌مان جوور "نوێژ" یش
 پیرستیکی نوورانی‌یه‌که هه‌موو په‌رستشه‌کان له‌خۆ ده‌گری‌ت و نه‌خشه‌یه‌که ری و
 شوینی په‌رستشه‌کانی سه‌رجه‌می به‌دیها‌توانی له‌سه‌ر دانراوه‌و ئاماژه‌ی تیدا بو
 کراوه.

سه‌رنجی چواره‌م:

هه‌روه‌ك به‌جوولانی هه‌ریه‌که له‌چرکه‌ژمیرو خوله‌ك‌ژمیرو کات‌ژمیرو
 رۆژ‌ژمیرو هه‌ر سه‌عاتیک ئه‌وی تر ده‌جوولیت و حوکی ئه‌وی تر وه‌رده‌گری‌ت،
 جیهانی دنیا = که بریتی‌یه‌له‌سه‌عاتیک گه‌وره‌ی خوی = به‌هه‌مان جووره،
 چونکه خوی شه‌و و رۆژ که وه‌ك چرکه‌ژمیرو، هی ساڵه‌کان که وه‌ك

خولەك ژمير وان و، ئال وگۆرى چينه كانى تەمەنى مرۇڧ كە كات دەژميرن و،
چەرخ و سەردەمە كانى تەمەنى جيهان كە پۇژژميرى جيهانن، ھەريە كەيان پروى
لەوانى ترە و لەوان دەچي و حوكمى ئەوانى ترە و ەردە گري و يە كتر ياد
دەخەنەوہ.

بۇ نمونە:

كاتى (بەيانى تا گزنگ): سەرەتاي بەھارمان ياد دەخاتەوہ و لەو كاتە
دەچى.. ھەروەھا ئەو كاتە دەخاتەوہ ياد كە مرۇڧ كەوتووەتە ناو رەحمى
دايكىوہ.. ھەروەك يە كەم پۇژى شەش پۇژە كەى دروست بوونى ئاسمانە كان و
زەويماں دەخاتەوہ ياد و لەو پۇژە دەچى..
بەم جۆرە، "كات"ى ئەم نوژە مرۇڧ بۇ ئەو كارە گەورە خوايىيانە ئاگادار
دەكاتەوہ كە لەم كاتانەدا بەرپى دەكرين.

كاتى (نيوەرۇ)يش: ئاماژە بۇ ناوەرەستى ھاوين و، ھەرەتى لاوى و، دەمى
دروست بوونى مرۇڧ لە دنيادا دەكات و، دەر كەوتن و درەوشانەوہى مېھرەبانىي
خو و بەرەكەت و ليشاوى نيعمەتە كانيمان لەو كاتانەدا ياد دەخاتەوہ.

كاتى (عەس)يش: وەكو وەرەزى پايز و، ماوہى پىرى و، چەرخى بەختەوہرى
وايە كە سەردەمى دواھەمىن پيغەمبەرە صلى الله عليه وسلم. ئەمەش كاروبار و
نيعمەتە سەرتاپا مېھرەبانىيە كانى خوامان ياد دەخاتەوہ.

كاتى (خۆرئاوا و شيوان)يش: ئاوابوونى زۆربەى بوونەوہران لە كۆتايى
پايزدا و، مردنى مرۇڧ و، كاول بوونى دنيامان لە دەمى بەرپابوونى قيامەتدا
دەخاتەوہ ياد.. لە گەل ئەمەشدا دەرسى گەورەيى خوامان پى دەلي و، مرۇڧ لە
خەوى غەفلەت رادەپەرپىيت.

كاتى (عيشا)يش: ئەوہمان پيشان دەدات كە "جيهانى تاريكى" پەردەى رەشى
بەسەر روخسارى "جيهانى رووناكى"ى پۇژدا دادايەوہ. ھەروەھا كفنە
سپىيە كەى زستانمان دەخاتەوہ ياد كە سەر پرووى زەوى دادەپۇشي و. تەناتە
ئەوہشمان ياد دەخاتەوہ كە شوينەوارى مردووە كانيش دەمري و دەرواتە ژير

په رده ی له یاد چوونه وه. ههروه ها ئه و کاته مان یاد ده خاته وه که ده رگا کانی
ئیمتیحانخانه ی دنیا به ته وای داده خرین.. ئه م کاته کاتی که کرداره گه وره کانی
خوای "قهار" ی "شکومه ند" ده رده خات و رایان ده گه یه نیّت.

کاتی (شه و) یش: زستان و قه بر و جیهانی به رزه خمان یاد ده خاته وه. سه ره رای
ئه وه ی که "رۆح" ی مروّ فیش ئاگادار ده کاته وه بو ئه وه ی که چه نده پیوستی به
خوای گه وره ی به سۆز و میهره بانه!

(شه و نوێژ) یش: فیّرمان ده کات که چه نده بو رۆشنایی تاریکه شه و ی قه بر و
رووناك کردنه وه ی تاریکایی جیهانی به رزه خ پیوستیمان پی یه تی. ههروه ها
ئاگادارمان ده کاته وه و یادی ئه و نیعمه ته بی کوّتایی یانه ی نیعمه ت به خشی
راسته قینه مان پی ده کاته وه که له م ئال و گوړانه دا هه ن و، ئه وه ده رده خات که
چه نده ئه و نیعمه ت به خشه راسته قینه یه شایسته ی شو کر و سه نا و ستایشه.

(به یانی دوو هه م) یش: به ره به یانی "حه شر" مان یاد ده خاته وه! به لّی، ههروه ک
هاتنی به یانی به دوا ی ئه م شه وه دا و، به هار به دوا ی ئه م زستانه دا شتیکی پیوست
و "حه تمی" یه به لای ژیری یه وه، به هه مان پله و پایه، هاتنی به ره به یانی "حه شر" و
به هاری "به رزه خ" یش قه تعی و دوور له گومانه.

که واته، هه ریه که له م پینج کاتانه سه ره تاي ئال و گوړیکی گرنگه و ئال و گوړی
گه وره تریشمان یاد ده خاته وه. چونکه موعجیزاتی توانستی خوای گه وره و
دیاری یه کانی میهره بانی ئه و مان ده خاته وه یاد که له سال و چه رخ و
سه رده مه کان دا روو ده دن، ئه وه تا کاروباره رۆژانه که ی خوای گه وره ی به توانا
ئاماژهیان بو ده کهن. واته نوێژی فه رز = که فه رمان به ریی فیه رته و بناغه ی
به ندایه تی و قه رزی ئه ستویه = زور شایان و به جی یه که له م کاتانه دا بیّت.

سه رنجی پینجه م:

مروّف = له سروشتی دا = تابلی لاوازه، له گه لّ ئه وه ش دا ئه و شتانه ی که ژیا نی
لّی تال و لیّل ده کهن و خه فته و ئازاری بو دروست ده کهن، گه لّی زورن..

له هه مان کات دا تابلێ دهسته پاچه و بێ دهسته لاته، کهچی له گهڵ ئه وهش دا
گهلی دوژمن و به لا و گهرو گرتی زوری له سه ر پێگادایه ..

ههروه ها گهلی هه ژاره، کهچی پێویستی یه کانی ژیا نی یه کجار گه و ره و
زۆرن ..

ههروه ها ته مه ل و بێ توانایه، کهچی ده بینیت کاروباری ژیا ن گهلی قورسن
له سه ر شانی ..

مرو فایه تی یه که ی وای لی کردوو ه که په یوه ندیی له گه ل سه ر جه می بوونه و ه رد ا
هه بی به گشتی، کهچی جو دایی خو شه ویستان و له ناو چوونی ئه و شتانه ی مایه ی
ته سکی نیی دلن، ئازاری ده ده ن ..

ههروه ها عه قل و هو شی مرو ف ئامانجی به رز و به رو بوومی نه پراوه ی پیشان
ده ده ن، کهچی ده ستی به و ئامانج و به رو بو ومانه ناگات و ته مه نی کورته و
بێ ده سه لاته و توانای ئارام گرتیشی یه کجار که مه .

له بهر هه موو ئه مانه و له حا له تی کی وه ها دا، سه یر بکه و بزانه که "گیان" ی
مرو ف چه نده پێویستی به وه هه یه له :

"به ره به یان" دا به دو عا و نو یژ و پارانه وه له ده ر گانه ی خوای به ده سه لاتی
شکو مه ند و میهره بان و خاوه نی جوانی بدات و، به دا وای یار مه تی دان
عه رزو حا لی خو ی پێشکه ش بکات؟! گیانی مرو ف چه نده پێویستی به پال پش تی که
پال ی پێوه بدات و هه موو کاروباری کی قورسی رۆژ = که له ر پێگایدایه = به هو یه وه
هه ل بگری ت و به ره نگاری بی ت؟ ئایا ئه مه ش تی کی ئاشکرا نی یه؟

له کاتی "نیوه رۆ" ش دا: که لو تکه ی که مالی رۆژ و، ده می کامل بوونی
کاروباری رۆژانه و، وه ختی هه سانه وه ی دوای زه حمه تی ئیش و کار و، کاتی
هه ناسه و پشو ودانی "گیان" و هه وانه وه یه تی له ده ست ئه و هه موو ره نج و
زه حمه ت و ده ر دی سه ری یانه ی که دنیا ی فانی و کاروباره قور سه کانی
ده ر خو اردی مرو فی ده ده ن، وه ک: بێ ئا گایی (الغفلة) و، سه رسامی و، په شو کان و
نا ر پکیی ده رو و ن .. جگه له وه ی که ئه م کاته کاتی نو اندنی نی عمه ته
خوایی یه کانه ..

جا پرزگار بوونی "گیان"ی مروڤ لهو هه موو ئازارانه و خوڤورتار کردنی لهو
بی ئاگایی و سه رسامی یه و، دهر باز بوونی لهو شت و کاروباره کهم نرخانه ی که
رهنج و ئهر کی بو فراهه م ده هیئن و خه می دهر خوارد ده دن، تهنه ا به وه ده بی که
مروڤ به سکالا و پارانه وه هانا و په نا به ریته بهر دهر گانه ی رۆزیده ری راسته قینه و،
به شوکر و شتایش ده بی له بهرام بهر ئه و نیعمه ته زۆرانه ی که لای کو بوونه ته وه و
ههستیان پی ده کات و، به وه ده بی که تهنه پشت به و به ستنی. ئه مهش له گه ل
دهر برینی بی ده سته لاتیی خو ی بهرام بهر گه وره یی خوای گه وره به
"رکووع بردن" .. ههروه ها به دهر برینی مل که چ کردنی خو ی له بهرام بهر یه وه
به و په ری ئه ده ب و ریز و خوشه ویستی یه وه، ئه مهش به "سوژده بردن" بو که مالی
هه می شه یی و جوانیی بی وینه و ناوازه ی ئه و.

ئه مه یه نویژی نیوهرۆ! که واته چهنده جوان و به تام و شیاو و پیویسته؟
ده با ئیتر هیچ که سی خو ی به مروڤ نه داته قه له م گهر له مه تی نه گات!

له ده می "عه سر" یش دا: که کاتی که وهرزه خهفه تباره که ی پایز و، ده می
خه م به خشی پیری و، رۆژانی پر له ئازاری ئاخو زه مان و، کاتی دهر که و تنی
به ره می کرده وه ی رۆژانه مان، ده خاته وه یاد .. ئه م کاته، ده می کو بوونه وه ی
تیگرای نیعمه ته مه زنه خوایی یه کانه. وهك: چه شتنی تهنه و ستنی و له ش ساغی و
ئه نجامدانی خزمهت گوزاریی ریک و په سه ند .. ههروه ها کاتی دهر برینی ئه وه یه که
مروڤ میوانیکی راسپیروا وه و، له لایه کی تریشه وه هه موو شتیك له جم و جوو لدا یه
و به ره و نه مان دهر و ات، ئه وه تا خو ار بوونه وه ی ئه و خو ره گه وره یه ی ئاسمان به ره و
ئاو ابوون، ئاماژه بو ئه م مه به سته ده کات.

به لئ "گیان"ی مروڤ که داواکاری نه مری و هه می شه یی یه و له راستیش دا بو
مانه وه و هه می شه یی دروست کرا وه و، جوانی و چاکه ی له لا خوشه ویسته و،
جودایش ئازاری ده دات .. ئه م مروڤه، له ده می عه سردا ده سنوێژ ده گریت و
نویژی عه سر به جی ده هیئیت، تا کو له بهرده م دهر گانه ی خوا وه ندی "قدیم" و
"باقی" دا بیاریته وه، ئه و خوا یه ی که مانه وه و را گیر بوونی هه موو شتیك به ده ستنی
ئه وه. بو ئه وه ی مروڤ په نا بیاته بهر گه وره یی و هه می شه یی میهره بانی یه فرا وانه که ی
و، شوکر و ستایشی نیعمه ته له ژماره نه ها تو وه کانی پی شکش بکات. ده بینیت

بهوپه پری ملکه چیه وه "رکوع" ده باته بهردهم عیززه تی پهروهر دگار یتیی خوا و،
بهوپه پری له خوږوردن و خوږنه ویستی یه وه "سوژده" ده باته بهردهم هه میشه یی
خوایه تیی ئه و.. ئنجا ئاسووده یی دهروون و پشوودانی راسته قینه ی "گیان" یشی
له وه دا ده دوزیته وه که به به ندایه تی یه کی رپک و پیک و به ئاماده یی یه کی ته واوله
به رامبه ر خوایه تیی خوای گه ورده را ابووه ستیت.

ئیتز وهره سهیر بکه و بزانه که: به جی هیئانی نوپژری عه سر = بهم واتا و ناوهر و که
= چه نده خزمه ت گوزاری یه کی شایسته و فهرمانبه ری یه کی به رزه؟ به لکو چ
وه ختیکی شایسته و گونجاوه بو گپرانده ی قهرزی "فیتزه ت" که له ئه ستو ماندا یه
و، چه نده ده سکه و تیکی به تامی له زه ت به خشه بو ده ستخستنی به خته وه ری!
ههر که سیك به راستی مروڤ بیت، له مه تیده گات!

له کاتی "مه غریب" یش دا: که چه ند شتیکی گرنگمان یاد ده خاته وه، وهك:
ئاو ابوونی ئه و دروستکراوه ناسکو له و جوانانه ی جیهانی هاوین و پایز، له
گه نجینه ی ئه مانه ته کان له سه ره تای وهرزی زستان دا..

ههروه ها وهك: یادخستنه وه ی روشتنی مروڤ بو ناو گوږ له کاتی مردن دا و،
جودایی و لیك برانی به سو و ئازاری له گه ل گشت خو شه ویستانی دا..
ههروه ها وهك: یادخستنه وه ی مردنی دنیا به گشتی و گواستنه وه ی
دانیشتووانی بو چه ند جیهانیکی تر..

ههروه ها وهك: یادخستنه وه ی کوژانه وه ی چرای تاقیگه ی ئه م دنیا یه..
"کاتی مه غریب" وه ختی ئاگادار کردنه وه و راپه راندنی گشت ئه و که سانه یه
که تا راده ی په رستن، شهیدای ئه و شتانه ن که له پشت ئاسوی "نه مان" ه وه ئاوا
ده بن!

جاله بهر ئه مانه، ئه و مروڤه ی که خاوه نی "گیان" یکی پاکی بی گهردی وهك
ئاوینیه، زور به تاسه وه یه بو موتالا کردنی دره و شانه وه ی جوانیی خوا وه ندی
هه میشه یی و باقی. ئه م مروڤه له بهر به جی هیئانی نوپژری شیوان له م کاته دا، پرو
ده کاته عهرشی گه وره یی ئه و خوایه ی که ههر بووه و ههر ده شبی، ئه و خوایه ی

که هه رچی ئیش و کاری گه وره و ئال و گۆری ئەم جیهانه مه زنه ههن، هه ر ئەو هه موویان به رپۆه ده بات و له ژیر دهستی ئەودان.

بۆیه به دهنگیکێ زولال هه موو ده و رو به ری خۆی ده له رینتیه وه و له پرووی گشت بوونه و هه ر فانی یه کان دا "الله اکبر" ده لیت و ده ست له هه موویان داده ته کینیت. ئنجا له به رده م که مالی به رز و جوانیی بی وینه ی خوای گه وره دا دهسته و نه زه ر راده و ده ستیت، تا کو به وتنی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ستایشی میهره بانیی نه پراوه ی ئەو بکات و، پاشان به وتنی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) یش به ندایه تی و پشت به خوا به ستنی خۆی بخاته به رده م په روه رد گاریتی و خوایه تی ئەو خوایه ی که پپووستی به یاریده ده ر و هاوه ل و وه زیر نی یه و نیشیه تی. ئیتر ئەو مروقه، هاوده م له گه ل سه رجه می بوونه و هه ران دا، ده چیته "رکووع" هوه و، به وتنی: "سبحان ربی العظیم و بحمده" بی دهسته لاتنی و لاوازی و هه ژاری خۆی له به رامبه ر گه وره یی هه میشه یی و دهسته لاتنی نه پراوه و عیززه تی بی که م و کوو رپی خواوه، ده رده بریت.

پاشان کړنووش ده باته به رده م جوانیی زاتی ئەو خوایه ی که زه والی نی یه و، ئەو سیفه ته پیرۆزانه ی که گۆران پروویان تی ناکات و، ئەو که ماله هه میشه یی یه ش که هه رگیز ناگۆریت. به مەش واز له په رستنی غهیری خوا ده هیئت و خوشه ووستی و به ندایه تی خۆی = به و په ری ریز و خۆنه ووستی و سه ر کزی یه وه = به وتنی: "سبحان ربی الأعلی" ده رده بریت، چونکه له بریی هه موو شتیکی فانی و پراوه، جوانیکی هه میشه یی و خاوه ن میهره بانیی یه کی به رده وامی دۆزیوه ته وه. به مه ریزلینانی خوای خۆی ده رده خات، ئەو خوایه ی که به رزه به سه ر هه موو نه مانیک دا و پا که له هه موو که م و کوو رپی یه ک.

پاشان بۆ "تشهد" و خویندنی "ته حیات" داده نیشیت و، له و رپگایه وه سلاوی پیرۆز و سلاواتی پاک و بیگه ردی هه موو بوونه و هه ران پيشکەش ده کات به باره گای ئەو خوا خاوه ن جوانی یه ی که بووه و، ئەو خاوه ن گه وره یی یه ی که هه ر هه یه .. هه روه ها په یمان له گه ل پیغه مبه ری خوشه ووست دا = صلی الله علیه و سلم = تازه ده کاته وه به سلاولی کردن و ده ربرینی گوئی رایه لیلی فه رمانه کانی ..

لەم کاتەدا رېڤ و پيکي بە حیکمەت نەخشاوی ئەم کۆشکەي گەردوون دەبینیت و دەیکات بە شایەت لەسەر "یەکتایی" بەدیهینەری شکۆمەند و، بەمەش ئیمانی خۆی نوێ دەکاتەو. پاشان شایەتمان بە شانی راگەیهنەر و پیناسەری پەرورەدگاریتی خۆی گەورە و پروونکەرەوێ ئایەتەکانی کتیی گەردوون دەبینیت کە حەزەرەتی محمد پیغمبەرە، صلی اللہ علیہ وسلم.

ئەجا بروانە بۆ بەجی هینانی نوێژی مەغریب بەم ناوەرۆکە بەرزە و، بزانی کە چەندە فەرمانبەری یەکی بۆ و پاك و بێ گەرد و شیرینە و، چەندەش بەندایەتی یەکی بەتام و جوانەو، چ راستی یەکی رەسەن و بەرز و بالایە!

دەبینین ئەنجامدانی نوێژی مەغریب = بەم شیوە و واتایە = هاو دەمی یەکی بەو فایانە و دانیشتنیکی پیرو و نەپراوێ لە میوانی یەکی پراوێ وەک ئەم دنیا یەدا.

ئایا ئەو کەسە لەمە تی نەگات، خۆی بە مەرۆ دەزانیت؟

لە دەمی "عیشا" دا، ئەو کاتە کە هیچ شوینەواریکی رۆژی تیدا نامینیت و هەموویان لە ئاسۆدا ئاوا دەبن و "شەو" رەشمالی خۆی بەسەر جیهاندا دادەکوێ. ئەم کاتە، چەند شتی کمان یاد دەخاتەو، وەک: کاروبارە پەرورەدگاری یەکانی ئەو خوا یە کە "مُقَلَّبُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ" ه، کە خۆی بە توانای شکۆمەندە، ئەو خوا یە کە لاپەرە سپی یە کە "رۆژ" دەگۆریت بە لاپەرە رەش داگیر ساو کە "شەو" ..

هەر و هەوا وەک: یادخستەوێ کار بەرێ کردنە خوا یی یەکانی ئەو کەسە کە "مُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ" ه کە خۆی دانای خاوەن کەمالە، ئەو خوا یە کە لاپەرە رەنگینە کە هاوین دەگۆریت بە لاپەرە سارد و سپی یە کە زستان ..

هەر و هەوا وەک: یادخستەوێ کاروبارە پەرورەدگاری یەکانی ئەو خوا یە کە "خَالِقُ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ" ه، ئەویش بە بنەبربوونی هەموو شوینەواریکی خەلکی گۆرستان = بە درێژایی زەمانە = لەم دنیا یەدا و گواستەوێان بە گشتی بۆ جیهانیکی تر.

به لئی، کاتی عیسا کاتی که کاروباری شکۆمه ندیی خوا و، درهوشانه وهی
"جه مالییهت" ی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی و، دره که وتنی جیهانی فراوان و
مهزن و نه پراوهی دوارۆژمان ده خاته وه یاد. ئەمەش به یادخستنه وهی مردنی دنیای
تهنگ و تهسکی کهم نرخ فانی و کاول بوونی به تیکرایی.

کاتی عیسا، کات و هه لۆیستی که دهیسه ملینیت که: خاوه ن و به ریوه بهری
راسته قینه و شایسته ی پهرستنی راسته قینه و خوشه ویستی راسته قینه ته نه ائه و
که سهیه که ئال و گۆری "شه و" و "رۆژ" و، "زستان" و "هاوین" و، "دنیا" و
"قیامهت" ی وه ک ئاسانی هه لگێرانه وهی لاپهره ی کتیب به لاهه ئاسانه.. ئەو
که سهیه که نووسین و کوژانه وه و گۆرینی لاپهره کانی کتیبی بوونه وهی به دهست
بیئت. دیاره ئەمەش له دهست هیچ که سیلک نایهت مه گهر خاوه نی ره هاترین
دهسته لات که فهرمانه کانی هه میشه جی به جی کراوه.

"گیان" ی مرویش که له و پهری هه ژاری و کۆله واری دایه و خه مناک
وسهرلی شیواوی دوارۆژه و، نازانی چی له ژیر پهرده ی شارراوه ی ئەو شه و
رۆژانه دایه که له سهر پئی ژیانیدان.. ئەم مروقه، که نویژی عیسا ده کات = بهم
ناوه رۆک و شیوهیه ی باسمان کرد = به بی هیچ دوودلی یه ک چه شنی ئیبراهیم
پیغه مبه ر = دروودی خوی له سهر بیئت = ده لیت: (لا أحبُّ

الافلین) (الأنعام: ۷۶) بۆیه ده بینیت به نویژ کردن په نا ده باته بهر دهر گانه ی
پهرستراوی ئەزه لی و خوشه ویستی ئەبه دی و، له م دنیا و جیهانه فانی یه دا راز و
سکالای خوی له خزمهت خواوه ندی باقی هه میشه یی دا دهر کیئت له دهست
ئه م دنیا تاریکه و ئەو دوارۆژه ی که هیچی له باره وه نازانیئت، تا کو له پئی ئەم
نزیکی یه سهر پئی و راز در کاندن و پارانه وه کاتی یه وه، پرووناکی به م دنیا یه ی
به خشیئت و، به بیننی پرووتیکردن و ئاورلیدانه وهی میهره بانیی خواوه ندی
"ره حمان" و "ره حیم" دوارۆژی شی پرووناک بکاته وه و تیماری ئەو زامانه شی پئی
بکات که جودایی و لیك برانی کهس و کار و برادر و خوشه ویستان له
دروون دا دروستیان ده کات..

ئيتر ئو دنيایه ی که ئه می له یاد کردوو ئه میس له یادی ده کات و ،
فرمیسکه کانی دل و خهفته کانی دهر وونی خو ی له بهردهم ئو میهره بانیه
نه بر او هیه دا هل دهر پژیّت .

جا بو ئه وه ی دوا هه مین فهرمان به ریی به ندایه تی (واته نوژی عیسا)
به جی بهیئیت، پيش ئه وه ی برواته ناو شتی که وه که ئه نجامی نادیاره و نازانیت پاش
ئو نوستنه ی که له مردن ده چیت، چیی به سهر دیت ..

ههروه ها بو ئه وه ی دهفته ری کرده وه ی رۆژانه ی به "حُسْنُ الخاتمة" کۆتایی پی
بهیئیت ..

له بهر هه موو ئه مانه، له م کاته دا نوژی عیسا به جی ده هیئیت و شه ره فمه ند
ده بیّت به راوه ستانی له بهردهم خوشه ویست و په رستراوی راسته قینه و ئه به دی دا،
له بریی په رستنی هه ر خوشه ویستیکی تر ..

ههروه ها له بهردهم خوا وهندی که ریمی خاوه ن ده سه لات دا را ده وه ستیت، له
بریی راوه ستانی له دهر گانه ی ئو بی ده سه لاتانه ی که خویشیان ده ستیان کورته و
هه میشه ده ست پان ده که نه وه ..

ههروه ها بو ئه وه ی به راوه ستانی له دهر گانه ی خوا وهندی پارێزهری
میهره بان دا، پله ی ئیمانه که ی به رز بیته وه و له شه ری ئو شته سامنا کانه دهر باز
بیّت که لییان ده تر سیّت. به تایبه تی که سه ره تای نوژه که ی

به "فاتحه" داده مه زینیت! واته له سه ره تا وه مه دح و ستایشی پهروه ردگاری
جیهانیان و که ریمی کار سازی میهره بان ده کات. ئو خوا یه ی که خاوه نی
که مالیکی بی سنو و ده و له مه ندی یه کی نه بر او هیه. ئیتر چ کاریکی به سه ر مه دح
و ستایشی ئو به دیهاتو وانه وه هیه که هیچ سوودیکیان نی یه و شایانی ستایش
نین، ته نانه ت لاواز و هه ژاریشن؟

ههروه ها له بریی هه لگرتنی "منه ت"، بو پله ی "میوانی نازداری ئه م بو و نه وه ره"
و "فهرمان به ری ناسراو" به رز ده بیته وه، هه رچه ندیش بچووک و نادیار بیّت،
ته نانه ت وهك "نه بوو" و ابیت له چاو گه وره یی بو و نه وه ردا. ئه مه ش به به رز بو و نه وه
و گه شتنه پله ی وت و ویتژی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) واته به نیسه بت پهیدا کردنی له گه ل

خاوهنى رۆژى قىامت (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) و پادشای ئەزەل و ئەبەددا. كەواتە بە
وتنى: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) پەرسەش و داواكارىي يارمەتى دانى
كۆمەلگای گەورەى ھەموو بوونەوهران پېشكەش دەكات و، پاشان بە ناوى
ھەموانەو و بە وتنى: (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) داواى ھىدايەتى رېي راست
دەكات، كە شارپىگايە كى نوورانىيە و مەزەل گەيەننە ئەو بەختەوهرىيە
ھەميشەيىيە كە داواى تېپەر كەردنى تاريكايىيە كانى دوارۆژ پېي دەكات.
پاشان بىر لە گەورەيى خوا دەكاتەو و سەرنج لەو خۆر(شمس)ە شارراوانە
دەدات كە وەك رۆو و ئەزەل نەستوو وەكان و، ئەم ئەستېرە بېدار و ديارانەن و
ھەريە كەيان سەربازيكي گوي رايەللى فەرمانى خواى گەورەن و، چرايە كى
رۆوناكى بەخشی ئەم ميوخانەيە و، خەمەت گوزاريكي ئەون.. ئيتەر كە سەرنج
دەدات و ئەمە دەبينن، يە كسەر بە "الله أكبر" كەردنەو دەرواته ناو
"رکوع"ەو.

پاشان لە سوژدەي مەزنى ھەموو بوونەوهران رادەميئن، چونكە دەبينن
ھەموو جوړە كانى بوونەوهران = لە ھەموو سەل و سەردەميك دا = وەكو بوونەوهرە
خەولئ كەوتووە كانى ئەم شەو، تەنانەت زەوى خويشى و بگرە سەرتاسەرى
جىھانىش وەك سوپايە كى رېك و پېك و سەربازيكي گوي رايەل وايە، ھەر كە
فەرمانبەريئى دنياى بە فەرمانى: (كُنْ فَيَكُونُ) تەواو دەبيت و بەرەو جىھانى
شارراوہى "غەيب" دەنيررئەو، يە كسەر بەوپەرى رېك و پېكى و بە "الله
أكبر" كەردنەو سوژدە دەباتە سەر بەرماللى ئاوابوون!

پاشان ئەم بوونەوهرانە ھەر خويان يان لە وينەي خويان دا تەنھا بە
ئاگادار كەردنەو ھەيەك، كە فەرمانى: (كُنْ فَيَكُونُ)ە، سەرجەم زىندوو دەكرينەو
و، ئەوانيش بەوپەرى ھيمنىيەو سەر دەردەھيئن و فەرمانى خواو ەندى
راستەقینەيان جئ بەجئ دەكەن.

ههروهها ئەم مەرۆقه لاوازهش = وهك ئەو بوونهوهرانه = به وتنى "الله
 أكبر" سوژده دهباته بهردهم باره گای خواى "رهحمان"ى خاوهن كهمال و
 "رهحيم"ى خاوهن جهمال و، به خوشهويستىيه كى پر ريز و خوڤهويستىيه كى
 "بهقا" بهخش و مل كه چكردنيكى سهر بهرزي دهر دهليت: "الله أكبر"!
 گوماني تيدا نىيه كه تى گهيشيت له وهى نويزى عيشا بهرز بوونهوه و
 سهر كهوتنيكى وهك: "ميعراج"ه!

جا بروانه كه چهنده فهرمانبهرييه كى جوان و، ئهركيى شيرين و،
 خزمهت گوزارىيه كى بهرز و، بهندايهتىيه كى بهتام و سهر بهرز كهرو،
 راستىيه كى رهسهنى شياوه.
 واته ههريه كه لهم پينج كاتانهى نويز، پهنجه بوئال و گورپكى گرينگ دريژ
 دهكات كه له "زهمان" داروو دهداث و، نيشانهى بهرپى كردنى كار ههز نه
 خوايىيه كان و نيعمهت بهخشينه ههمه كىيه كانيهتى.
 بهم پىيه بومان دهر كهوت كه: ديارى كردنى ئەم كاتانهى نويز = كه قهرزى
 فيترهته به ئەستۆمانهوه = لهوپهري حيكمهتدايه.

(سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ).

اللهم صل وسلم على من أرسلته معلماً لعبادك، ليعلمهم كيفية معرفتك
 والعبودية لك.. ومعرفاً لكنوز أسمائك.. وترجماناً لآيات كتاب كائناتك.. ومراًة -
 بعبوديته - لجمال ربوبيتك.. وعلى آله وصحبه أجمعين وارحمنا وارحم المؤمنين
 والمؤمنات. آمين برحمتك يا أرحم الراحمين.